

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 25

בס"ד ערש"ק פר' בלק י"א תשנ"ו

דבר החברותא

ב ימים הללו לפני שלושת השבועות של אבלות על חורבן ביהמ"ק אנו מצווין להאמין באמונת אומן שהשנה "תשעה באב" יכול להיות "מועד", ובידינו הדבר לקרב את בנין בית שלישי אם נחיה באחדות אחד אם חבירו, ועל כל אחד ואחד מוטל החובה לעשות יותר מכפי יכולתו להרבות באהבת חברים, להוסיף באהבת חנם, שרק זה יכול לקרב את הגאולה, והרי כל מי שלא נבנה ביהמ"ק בימיו כאילו נחרב בימיו ואין הקב"ה בא בטרוניה עם בריותיו ומזה ראייה שבידינו הדבר וכימי צאתנו ממצרים שהיו באחדות וזכו לכל הדברים הנפלאים כן נראה נפלאות בימינו אכ"ר..

מ ה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל (במדבר כד ה) על שראה שאין פתחי אהליהם מכוונים זה לזה אמר ראויין הללו שתשרה עליהם שכינה (ב"ב ס. ורש"י) לומדים מזה דבר נפלא וכלל גדול, למרות שבלעם היה "יודע דעת עליין" והיה יודע לכוון את השעה שהקב"ה כועס ולמרות שהיה נביא ובכל כוחו רצה לקלל את ישראל כדי להשמידם ח"ו לא היה יכול והיה כמו סוס שיש בפיו רסן כדכתיב "וישם דבר בפיו" (שם) וכל זה בגלל שפתחיהם לא היו מכוונים זה לזה שהיה ביניהם אחדות נפלאה ולא היה ביניהם קנאה ותחרות לא לשון הרע ורכילות ולכן זכו לברכת "מה טובו אהליך יעקב" ולא יכול היה בלעם הרשע אלא לברכם.

פנינים יקרים

להעלותם, ואתה אחי אם תתגרה בהם להמיתם ולהענישם, זה הנקל, אבל את נפשך קללת וחלק נפשך המתה, ולכן העצה שתיקה בלב שמרו ובכל כחך תבקש מאל יתברך לתקנם ותאהוב אותם ככבת עין, אבל יש רע גמור וממילא יהיה כלה ואבד, אבל זה לא נמסר לך חלילה אלא לבוחן לבות וכליות. (בעש"ט על התורה פר' קורח הערה ד')

מה דאיתא בספרים שבעוון גאווה מתגלגל בדבורה. והטעם הוא שבעל גאווה אומר בליבו איך בין השריבער איך בין הזינגער אין בין הלערנער וכו' ורשעים אפילו על פתחו של גיהנום אינם חוזרים בתשובה. לכן אפילו אחר המיתה העונש שמתגלגל בדבורה בריה פחותה רועשת וצועקת ואומרת איך בין, שדבורה נקרא בלשון אשכנז "בין" עכ"ל.

(ספ' מדרש פנחס)

כי אתה תסבור אחי שהמלחמה הגדולה שיש לאדם בעולם הזה הוא, שלא יהיה נואף או גנב וכיוצא, זהו בנקל לתינוק לכבוש, אלא עיקר המלחמה היא להמתיק החשכות והמסכים, ולקבל יסורים באהבה, ולזכך מדותיו מדות טובות, הכנעה, ולהנצל מגאווה שהיא עבודה זרה ממש וכיוצא מן המדות טובות, ולדרוש ולחקור ולהאיר על נפשו דבקות אהבה ואור אלוקי, ואדם עומד בסכנה כשנכשל חלילה במעט גאווה ופניה, נופל לנוקבא דתהומה רבה ר"ל, ואתה אחי ראה כמה טובות עושים לך המצירים והשונאים המצערים אותך ומחלישים דעתך, כי אז תלך לבטח דרכך, ודורונות היה לך לשלוח להם, וכן מרן הקדוש הריב"ש טוב נהג, שבכל כוחו עשה טובות לשונאיו

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

לאחד שלא היה לו זש"ק

הזמן הנרצה מלפני הקב"ה בודאי תזכו לזש"ק, והסיבה של העיכוב אינו אלא שתתקשרו עמוק יותר בדרכי האמונה הפשוטה להתקשר אל השי"ת דרך התפילה וההכנעה להיות בטל לרצונו יתברך שמו.

וזה הדבר בעצמו שהשי"ת חפץ בכם לבחור בכם לשאת ולהרגיש סבל וצער השכינה, סימן, שאין אתם נדחים מלפניו, וזה לבד מסוגל לעורר בכם ולגרום לכם שמחת נפש מלאה אשר יביא לכם הולדת ילדים חיים בני קיימא בלי צער בלי כאבים ובלי פחד. כי בכך בחרתם בעצמכם דרך היסורים על מנת לקשר אתכם עם הקדושה אשר בכך ממלאת מאליה המטרה הפנימית של היסורים והכאבים הבאים על האדם.

אני יודע שזה מאד קשה בהתחלה להיות בשמחה במצבכם, אבל עבודת נפש כזו מבקשין כעת ממכם מלמעלה, להיות שמחים בחלקכם על אף הכל, אחרי שזכית לראות בעצמכם פנים בפנים נפלאות בתוך כל המעברים שעברתם בעצמכם מאז הגעתם לדעת. וישנו רק מחסום דק מאד בינכם לבין הקדושה בינכם לבין הישועה. לעבור אותו, שזה תלוי בכם ובאופן התנהגותכם, ואז תוכלו לייצב ולבנות ביתכם על אדני התורה בבחינת תורה לשמה בבחינת הדביקות בה' וביטול אליו.

והשי"ת ברוב רחמיו וחסדיו יראה בעיניכם לשמוע תפילתכם ללדת ולגדל בנים לה' ולתורתו כאוות נפשכם אמן כן יהי רצון. בברכה נאמנה

אני מבין מאד את מצבכם, וכאביכם הגדולים נוגעים מאד ללבי, אני יודע אותם ומכיר בהם. אבל כדי שהכאבים הללו יגיעו לתכלית הנרצה להוות סיבה ואמצעי קשר עם בוראנו יתברך שמו. לפיכך יש לקבלם באהבה ובשמחה. כי יסורי נפש אלו שאתם כואבים משום שעדיין לא זכיתם לזש"ק צריכים להיות הכאבים של געגועי הנפש ליוצרה במקום הכאבים של הרגש האנושי הטבעי.

יסוריכם וכאביכם צריכים להיהפך לכאבי הנפש של צער וגלות השכינה על הבנים שגלו מעל שלחן אביהם ואי־אפשר לאבא שבשמים להשפיע שפע לבנים כמו בשנים קדמוניות. וכשזוכים להגיע למדרגה זו, שהכאב הופך להיות כאב וצער השכינה אז מקבלים שמחה מזה, ולא צער ויגון ואנחה.

כי הצער והיגון של הטבע הוא שמגרש את השמחה ומביא את העצבות והדכאון שהם המפריעים להוליד בנים, אבל השמחה הכנה שתשמחו בחלקכם יקרב אותכם מאד למשאלת לבם.

לכן, צריכים ראשית כל, לגרש את המחשך של העצבות והיגון המלווה בפחד מתמיד של מה יקרה ולחגור עוז ובטחון ולהשתחרר מן סיוט הפחד של ההריונות הכושלים, כי אין בו שום תועלת אלא מזיק מאד ומרחיק את האדם מעבודת ה'. ואם יש סיבה לפחד - הרי זה חייב להיהפך לפחד ויראת ה'. או אז מתחילים לחיות במציאות האמונה הפשוטה המעניקה שלווה נפשית והתרוממות רוח.

כי אין מה לדאוג או לחשוש, כשיגיע

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

למבקש על התקשרות

נכללו בהבורא דרך בחירתם שהוא חי וקיים לעד.

בעניני פרנסתך, דע לך, כי הקב"ה הוא הזן והוא המפרנס אותנו ברוב רחמיו וחסדיו, והוא בעל הסיבות, ולא הסיבה היא המפרנסת, וכל סיבות הפרנסה שהקב"ה מזמין לאדם, כדי שהאדם יבין דרך הסיבות האלו את מה שמבקשין ממנו מלמעלה דרך עולם העשיה עד לתקון נפשו. וחכמינו קראו לסדר זרעים אמונת זרעים, שמאמין בחי העולמים וזורע, כך כל סיבות הפרנסה של האדם, צריכים להיות על דרך האמונה הזאת, ולא שכלו או בקיאותו במשא ומתן מעשירים אותו, כי העושר והכבוד מלפניו יתברך. וידוע מאמר החכם "ודי באמונה עושר".

מקרב לב ונפש אני מאחל ברכה והצלחה בכל מעשי ידיך ויהיה לך דעת שלימה להבין את העיקר לעשותו עיקר ולא טפל, והעיקר ידוע לכולנו, כי מה הי' שואל מאתנו כי אם ליראה ולאהבה את שמו, והשי"ת יזכנו להיות מעושי רצונו על דבר כבוד שמו.

בידידות נאמנה

כל כסופיך להתקשרות, צריכים להיות מופנים להתקשרות עם הבורא ברוך הוא. כי זה כל תפקידנו ותכליתנו בחיים, ולשם כך קרבנו להר סיני ונתן לנו תורת אמת ומצוות כמנין אברינו וגידינו, שכל אבר וגיד יהיה באחדות אחת עם המציאות שברא אותנו.

וכל עבודת האנוש בעולם הזה, עולם הגשמי ועולם העשיה, הוא להגיע דרכו על אף המכשולים והקוצים והדרדרים של הטבע, אל הבורא, ואי אפשר לעבור את כל המכשולים של קשיות העורף של הגוף, עד שמכירים לדעת ומוזנים בפה מלא ובלב שלם וחיים בהכרה מליאה של סכנת הכליון והאבדון של התגברות יצרו של אדם, שבוראנו יצרו כדי ליטול שכר על מאבקנו עמו תדיר כל היום וכל הלילה של משך כל ימי שנות חיותנו על פני האדמה, ובתוך הים הזועף והסוער של החיים רואה אדם שאחיותו באין, ומחזיק מעמד, על אף הכל. בכך זכה לקיים בו בעצמו ובבשרו "מבשרי אחזה אלוקי", זו היא התקשרות הבורא. וזאת היא האמונה אשר הגדולים אשר בארץ המה מסרו נפשם עליה, עד שנשארו חיים וקיימים לעד ולעולמי עד, כי הם

פנינים יקרים

והגס לבו (אבות פ"ד) באבות דר"נ איתא, אברהם אבינו עשה צדקה תחילה ואח"כ משפט, בזמן ששני בעלי דינים באו לפני אברהם אבינו בדין, ואמר זה חייב לי מנה היה אברהם מוציא מנה שלו ונותן לו, ואח"כ אמר סדרו דינכם, וסדרו, וכיון שנתחייב אמר תן המנה לו שנתתי לך. ודוד עשה משפט תחילה, וכיון שנתחייב אחד, הוציא מנה משלו ונתן. ולמה עשו הצדיקים כך, כי מי שיש לו באמת אמונה באלוקי ישראל, שאין דבר וקטן מקרה ולא לחינם אירע טענות אלו ביניהם ולא לחינם בא לפניו משפט זה אם לא שהוא חייב גם כן בדבר, ומחייב את נפשו. ובפרט ראש הדור או מורה הוראה צריך לידע ולהאמין שכל מה שבא לפניו הן דיני ממונות, או איסור והיתר, או להוציא טרפה מפיו, הכל בסיבתו, כי אם לא היה הוא חייב והיה צדיק גמור, לא בא לפניו כאלה ולא היה אירע שום דבר רע בכל העיר. וזה הוא דברי התנא הגס לבו בהוראה מתמה עליו התנא שוטה היאך יהיה זה רשע וגס רוח שהרי בכל אלה אתה חייב שאתה רשע, ואחר כל זה יש לך גסות הרוח "ושפל רוח יתמוך כבוד" ואריכות ימים (נוצר חסד על אבות פרק ד' ז')

אמאריס קצריס צפ"י דברי מל"ר הרא"ה e'le'le סכתבס הר"ר גזליה סג"ל e'le'le

על הפסוק "וגר זאב עם כבש" באחרית הימים, הסביר הרא"ה ושאל מאין הכח הזה שהזאב שהוא חיה טורפת ודורסנית יגור עם הכבש בשלום ולא ידרוס אותו? מה ישתנה באחרית הימים וענה שזה יהיה כתוצאה מהאדם שיבוא לידי הכנעה ויכבוש את כעסו ואכזריותו ויותר לחברו מתוך רחמים על הזולת, מזה יצמח הכח לחיה האכזרית ביותר לוותר לכבש התמים לגור יחד בשלום, כי בעצם בשביל מה נוצרו כל החיות הטורפות שלכאורה מה תועלת בהן לגבי האדם, אלא שזה בא ללמודינו מהי מידת האכזריות ולתעב את זה כאשר אנו חושבים על אכזריות החיות, ומזה אנו באים לרחמים בין אדם לחבירו, ואם אנו מגיעים לכך הרי אין צורך באכזריות החיות.

בפרשה כתוב (כ' י"ח) "ויאמר אליו אדום לא תעבור בי פן בחרב אצא לקראתך" וע"ז אומר רש"י "אתם מתגאים בקול שהורישכם אביכם, ואמרתם 'ונצעק אל ה' וישמע קולנו' ואני אצא עליכם במה שהורשני אבי 'ועל חרבך תחיה'. והדבר תמוה, הרי חז"ל אמרו 'אם הקול יעקב - אין הידיים ידי עשו' ואם ישראל לומדים תורה וצועקים לה' אין חרבו של עשו כלום, וכיצד אמר עכשיו מלך אדום אתם יש לכם קול ואני יש לי חרב, הלא זה תרתי דסתרי אם לנו יש קול אין לו חרב, ולפי דברי הרא"ה הדבר מתורץ מדברי רש"י עצמו כי רש"י מכניס כאן מלה שלא נאמרה במדרש "אתם מתגאים", אם אתם מתפארים בקול ואומרים וישמע את קולנו שאתם מרגישים זאת, אז לקול שלכם אין כח ואני יכול לבוא בחרב!

הרא"ה אמר פעם באחד מביקוריו בשכם על קברו של יוסף הצדיק בפרשת חוקת, כי יש בחינה בעבודת השי"ת שהוא כמו פרה אדומה מטמא טהורים ומטהר טמאים, כאשר בא לפניו אחד הסובר שהוא טהור וצדיק, מטמאים אותו מראים לו שהוא טמא בזה שהוא חושב שהוא הגיע כבר לדרגה של שלימות, ואילו מי שבא ומשים עצמו שאינו טהור ומרגיש עצמו רחוק מהשי"ת הוא טהור.

ידיעות מחיי החברותא:

- א. בכל יום חמישי בשעה 3 אחה"צ נוסעים להשתטח על קברות צדיקים מרח' הטורים פרטים אצל ר' דוד גולדשטיין טל: 050-281535
 - ב. בכל יום לפנות בוקר בין השעות 5-6 מתקיים שיעור בגמ' בבית הכנסת אמונת ישראל (גרוזיסק) מפי הרב יהודה פרוש שליט"א.
 - ג. בכל מוצאי שבת קודש נוסעים לקבר דן בן יעקב להשתתף בסעודת מלוה מלכה. יוצאים כשעתיים אחרי השבת מרח' יוסף הנשיא 5
 - ד. בכל שבת מברכים או שבת שחל בו להיות ר"ח שובתים את השבת ביחד באתרא קדישא מירון. פרטים והרשמה אצל משפ' טוקצניסקי טל: 6535774
- אפשר לקבל את גליון החברותא במקומות כדלהלן: **ביהכנ"ס "אמונת ישראל"** רח' חפץ חיים 34, בבית הרב רח' יוסף הנשיא, 5 **רמות**: בביהכנ"ס ברח' רובין 18 **בית צפפה**: אצל הר"ר אברהם הררי

כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו ישלח למערכת, פרטים אישים בצירוף דמי משלוח בסך 35 ש"ח לשנה

י"ל ע"י
מערכת החברותא
עדיי 3
טל: 02-829688
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

השמיחה במעונם
להר"ר יהודה פרוש שליט"א ומשפ' לאירוסיה הבת
להבה"ח יצחק קאפ לאירוסיו

עלון זה הודפס לע"נ מרת **רחל בת ר' יעקב ע"ה ולב"ע ג' תמוז**